

Viljelijä Hartikainen Keravalta leimaa jo jouluuusimetsiään

Kerava

Teija Uurinmäki

■ Kuusikaupan sesonki koittaa kahden kuukauden sisällä. Kuusien viljelijät temmeltävät palkoillaan jo merkkamassa tänä vuonna myyntiin tulevia joulupuita.

Joulupuuseura on määritellyt tarkasti, millainen joulukuusen tulee olla. Hyvä kuusi on mitoitetaan sopusuhtainen, suora tai lähes suora, symmetrinen ja tuuhe. Jokaisessa oksakiehkurassa on oltava vähintään neljä oksaa. Oksakiehkuroiden väli saa olla korkeintaan 35 senttiä.

Neulasten on oltava terveiden vihreitä. Jokunen käpy saa puussa roikkua, mutta ei niitäkään liikaa saa olla. Leikkausarvet, hallan tai tuholaisien tekemät tuhot eivät puussa saa näkyä. Puun kaatopäivä on sekin tarkkaan määriteltä.

Kaataminen on luvallista vasta kuukautta ennen joulua.

Älä osta liian suurta

Entäpä minkälaisesta kuusesta asiakkaat tykkäävät?

– Makuja on yhtä paljon kuin ihmisiäkin. Toinen tykkää tuuheasta ja lyhyestä, toinen kapeasta, toinen harmahtavasta ja toinen syvän vihreästä. Onneksi, lisää keravalainen kuusiviljelijä **Seppo Hartikainen** ajattellessaan kuusien yksilöllisyyttä.

Hartikaisella on sellainen tunnetta, että eniten ostetaan 2-2,5 metrin korkuisia kuusia.

Liekö syynä naapurikateus ja näyttämisen halu vai puhdas erehdys, mutta suomalainen erehtyy usein ostamaan liian ison kuusen. Ostetaan niin komea kuusi, ettei se mahdu taittu-

matta olohuoneessa seisomaan.

Neulasiin on katsominen

Yleisin joulukuusilajike on suomalainen metsäkuusi, joka kelpaa lähes jokaisen olohuoneen koristukseksi. Hartikainen arvioi, että lähes 95% joulukuusista on metsäkuusia.

Hieman hienompia, mutta myös arvokkaampia ovat serbiankuusi, pihtakuusi ja mustakuusi. Pihtakuusta nimitellään myös jalokuuseksi. Sillä on isot, pehmeät neulaset, jotka eivät piste.

Pihtakuusi ei ole kovin janoista sorttia. Joku on väittänyt sen pysyvän ryhdikkäänä jopa kaksi viikkoa ilman vettä.

– Joku taisi väittää, että on askarrellut joulun jälkeen pihtakuusestaan vielä kranssejakin. Se ei pidä paikkaansa. Ei mikään puu kestä ilman nestettä, eikä joulukuusesta kyllä kranssiaineksia jää.

Serbiankuusi, joka myös omirikakuusen nimellä tunnetaan, on väriltään hopeanvihreä. Sen neulaset ovat pienemmät kuin pihtakuusesta. Serbiankuusi kasvaa kapeampana, minkä tähden puu on täyteläisemmän näköinen.

Kanadasta lähtöisin oleva mustakuusi on muodoiltaan rehevä ja kasvultaan tiheä. Sen mukana ostaja saa usein koristeetkin kaupan päälle, sillä se on käpyrikas puu.

Ei ole aidon voittanutta

Hartikaisen omat puut kasvavat Hausjärven pelloilla. Muutaman joulupuun hän käy vuosittain

Suomalainen metsäkuusi.

Suomen metsiä valloittanut metsäkuusi kelpaa useimmille joulukuuseksi myös.

noutamassa myös Rantasalmelta, jossa hän hoitaa voimalinjalta kasvavaa puustoa.

Hartikainen myy enimmäkseen itse kasvattamiaan, ihka aitoja, suomalaisia kuusia. Erikoisempia lajikkeita, kuten Kaukaasian pihtakuusta, hän tilaa Tanskasta. Tosin kuusikauppias arvelee, että niiden osuus myynnistä on vaivaiset viisi prosenttia.

– Muovikuusilla on omat ystävänsä, mutta ei niiden myynti ole kovin radikaalisti aidon kuusen kauppaa vähentänyt. Suurempi uhka kotimaisille joulukuusikauppiaille ovat eurooppalaiset puunkasvattajat. Ylituotanto laskee hintoja meilläkin, laskeskelee Hartikainen.

Käykö kuuselle kuten suomalaiselle viljapossulle tanskanuonon myötä, näemme varmasti kahden kuukauden sisällä.